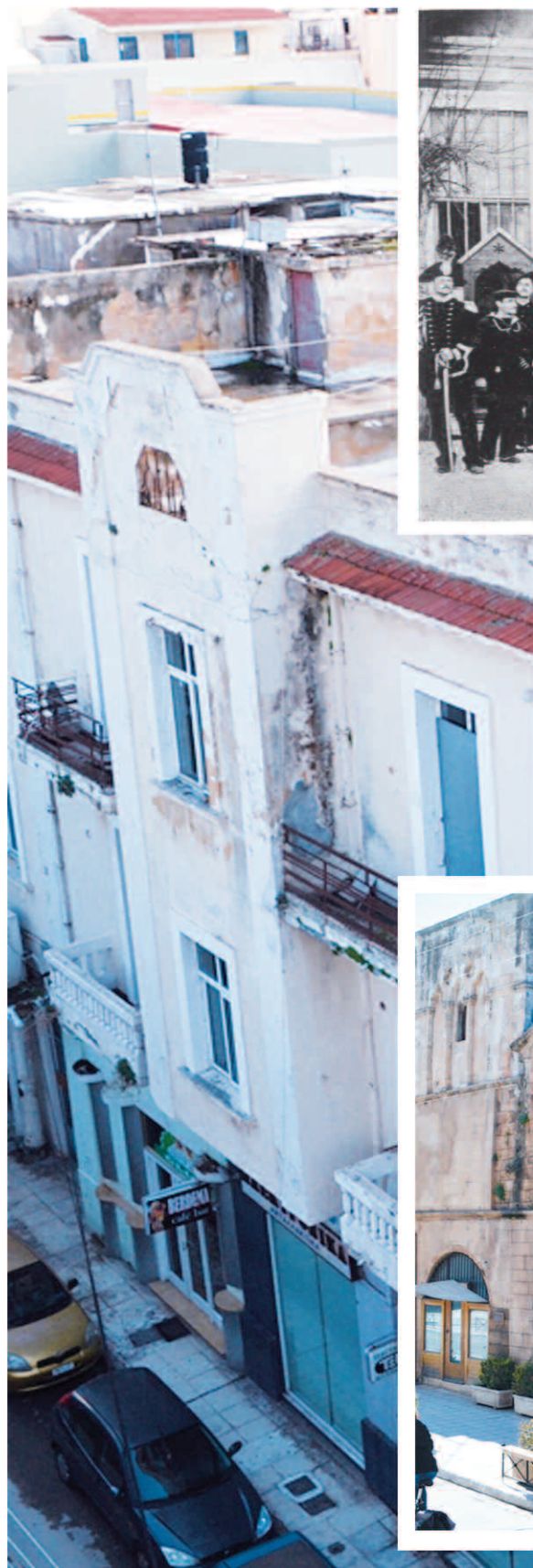

Χανιώτικα νέα
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 30 Ιανουαρίου 2016

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΤΕΧΝΕΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΒΙΒΛΙΑ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Εμβληματικά
κτήρια με
ξεχωριστή ιστορία

diadromes@haniotika-nea.gr

ΕΛΙΑ ΚΟΥΜΗ

editorial

στείρευτη πηγή διαδρομών μέσα στον χρόνο αποτελεί η πόλη των Χανίων, με την ιστορία της να γίνεται στα βάθη των αιώνων. Οι “διαδρομές” των Χανιώτικων νέων συνεχώς επανέρχονται σε αθέατες γωνιές, παλιές γειτονιές, ιστορικές πλατείες, δρόμους αλλά και προοπτικές για το αρχιτεκτονικό - πολεοδομικό μέλλον της πόλης. Στο σημερινό μας αφιέρωμα εστιάζουμε σε εμβληματικά κτήρια των Χανίων και στα “μυστικά” τους. Συναρπαστικές ιστορίες που αποδεικνύουν γλαφυρά το πλούσιο και πολυπολιτισμικό παρελθόν της πόλης μας.

γιορτάζουν

30/1

Αύρα,
Μαυρουδής

31/1

Ευδοξία,
Κύρος

1/2

Φιλικιάτη,
Τρύφωνας,
Τρυφωνία

2/2

Υπαπαντή

3/2

Ασημάκης,
Ασημίνα,
Συμεών

4/2

Ιάσιμος,
Ιασίμη,
Σίμος,
Ισίδωρος,
Σιδέρης

5/2

Αγαθή

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ. 3 ~ Πολιτισμός

σελ. 4 - 6 ~ Εμβληματικά

κτίρια με ξεχωριστή ιστορία

σελ. 7 ~ Συνέντευξη με

τον Λεωνίδα Μαριδάκη

σελ. 8 ~ Αφορμή - Βιβλία

σελ. 9 ~ Σερφαρίσματα -

Πολιτισμός

σελ. 10 ~ Παιδότοπος

σελ. 11 ~ Πολιτισμός

σελ. 12 ~ Υγεία & Βότανα

No.498

Φανταστικό
μουσείο

Bartolomeo Esteban Murillo, “Γυναίκες στο παράθυρο”, 1660, Ουάσιγκτον, Εθνική Πινακοθήκη.

Επιμέλεια: **ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ**
Ιστορικός Τέχνης - Αρχαιολόγος
Humboldt Universität zu Berlin
lastjudgment1540@hotmail.com

Μπαρτολομέο Εστεμπάν Μουρίγιο έχει γράψει με χρυσά γράμματα το όνομά του στο πάνθεον των ιερών τεράτων της ισπανικής ζωγραφικής σχολής του 17ου αιώνα.

Σε αντίθεση όμως αφενός με τον Βελάσκεθ που όντας ο αγαπημένος ζωγράφος της αυλής έμελλε να επιδοθεί κατά τη διάρκεια της ζωής του ως επί το πλείστον στα είδη της αριστοκρατικής προσωπογραφίας, της ιστορικής ζωγραφικής και της αρχαίας μυθολογίας και αφετέρου με τους επίσης συγχρόνους του Θουρμπάρν και Ριμπέρα που εξειδικευμένοι στην απόδοση αποστεωμένων, λιπόσαρκων μαρτύρων και ασκητικών αγίων, έμελλε να στρατευτούν στο άρμα της τέχνης της αντιμεταρρύθμισης, ο Μουρίγιο θα αφήσει το στίγμα του στην ισπανική καλλιτεχνική σκηνή του 17ου αιώνα ως ζωγράφος των όμορφων, εμπνευσμένων από το Ραφαήλ Μαντόνων αλλά και ως επιδέξιος χειριστής θεμάτων που αντλούσαν τη θεματολογία τους από την καθημερινότητα. Το ενδιαφέρον του Μουρίγιο για το είδος της ρωπογραφίας, της απεικόνισης δηλαδή ηθογραφικών στιγμιotypών από την καθημερινότητα της Ισπανίας της εποχής του, δοσμένες ωστόσο πάντα με τρυφερή προσωπική συμμετοχή, είναι έκδηλο στις “Γυναίκες στο παράθυρο” στην Εθνική Πινακοθήκη της Ουάσιγκτον. Αν και ο πίνακας εξακολουθεί να καλύπτεται με ένα πέπλο μυστηρίου αναφορικά με την ταυτότητα των δύο γυναικών, που από κάποιους έχει υπαινικθεί ότι αποδίδουν δύο ιερόδουλες, πιο πιθανή φαντάζει η εκδοχή ότι ο ζωγράφος

συνέλαβε με το πινέλο του ένα κοινότατο “φωτογραφικό” εστταντέ που μπορούσε να δει κανείς περπατώντας στους δρόμους της Ανδαλουσίας, δηλαδή μια κοπέλα ευγενούς καταγωγής να ρεμβάζει στο παράθυρο του σπιτιού της μαζί με την προχωρημένης ηλικίας τροφό της, με την τελευταία μισοκρυμμένη στη σκιά που σχηματίζει το παραθυρόφυλλο. Το εξεταστικό βλέμμα της σκυμμένης νέας, στο πρόσωπο της οποίας μοιάζει να διαγράφεται ένα αδιόρατο μειδίαμα, τείνει να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι την προσοχή της έχει τραβήξει ένα ευχάριστο θέαμα, υποψία στην οποία συνηγορεί και η χειρονομία της συντρόφου της, η οποία καλύπτει με το στόμα της το πέπλο σε μια προσπάθεια να κρύψει το γέλιο της. Πρόκειται για ένα έργο χαρακτηριστικό της τεχνολογίας του Μουρίγιο με σήμα κατατεθέν την “ανέμελη”, “ξέγνοιαστη” θέαση της ισπανικής καθημερινότητας κατά τον 17ο αιώνα, το οποίο ωστόσο και παρά τη φαινομενική του απλότητά του υπακούει σε βασικούς κανόνες στη δομική κατασκευή του, με τη σύνθεση να χτίζεται πάνω στο ορθογώνιο πλαίσιο που σχηματίζει το παράθυρο και με τις μορφές των δύο γυναικών να δομούνται πάνω σε μία διαγώνιο που ξεκινά από το δεξί κάτω τμήμα για να καταλήξει στο αριστερό άνω άκρο του πίνακα.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ “ΚΥΔΩΝΙΑ”

Τελευταίες παραστάσεις για το “Λαμπεντούζα”

Ολοκληρώνεται αυτό το Σαββατο-κύριακο ο δεύτερος κύκλος παραστάσεων του άκρως επίκαιρου και μαχητικού έργου του Αγγλου θεατρικού συγγραφέα Αντερς Λου-σγκάρτεν “Λαμπεντούζα”, με θέμα το φαινόμενο της μετανάστευσης στις μέρες μας και την αντιμετώπισή του από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι τελευταίες παραστάσεις θα δοθούν σήμερα Σάββατο στις 9:30μ.μ. και αύριο Κυριακή στις 7:30μ.μ. στο Θέατρο “Κυδωνία”.

ραμμένο μέσα στο 2015, ανέβηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο Θέατρο Κυδωνία στα Χανιά στις 18 Δεκεμβρίου 2015 σε μετάφραση Δημήτρη Κιούση, σκηνοθεσία Μιχάλη Βιρβιδάκη, σκηνικά και κοστούμια Ξανθής Κόντου, σύνθεση ήχων Δημήτρη Ιατρόπουλου, ενώ τους ρόλους του κειμένου ερμηνεύουν οι ηθοποιοί Κατερίνα Μαντίλ και Μιχάλης Βιρβιδάκης.

ΤΟ ΕΡΓΟ

Λαμπεντούζα, το νησί του Παραδείσου. Το σημείο όπου η Αφρική συναντάει τη Ρώμη. Γραφικές, καρτ ποστάλ τοποθεσίες, σπάνιες ακρογιαλιές με χρυσές αμμουδιές, αλλά και οι ακτογραμμές όπου τα κύμα-

τα της θάλασσας πλένουν και ξεπλένουν τα πιο σπαρακτικά τους συντρίμια.

Ο Στέφανο προέρχεται από μια οικογένεια πάππου προς πάππου Ιταλών ψαράδων. Όμως τον 21ο αιώνα τα δίκτυα του πιάνουν κάτι εντελώς διαφορετικό: η δουλειά του τώρα είναι να ανασύρει τα σπασμένα πτώματα των μεταναστών που πνίγονται στη Μεσόγειο. Παράλληλα, σε κάποια άθλια γωνιά της Μεγάλης Βρετανίας η Ντενίζ, μιγάς που εργάζεται ως εισπρακτορας σε κάποια τοκογλυφική επιχείρηση, καθώς γυρνά από πόρτα σε πόρτα για να μαζεύει τις καθυστερημένες δόσεις δανείων ακούγοντας κάθε είδους σχόλιο για τους μετανάστες, γίνεται αυ-

τόπη μάρτυρας της πιο απρόσμενης οικονομικής παρακμής στην “ευημερούσα” Ευρώπη του 2015.

Μια ιστορία από τη θέση των ανθρώπων που δουλειά τους είναι να εφαρμόζουν το νόμο, μια ιστορία που αποκαλύπτει τα πραγματικά γεγονότα πίσω από τους τίτλους των εφημερίδων.

Η ιστορία δύο ανθρώπων, ξένων μεταξύ τους, που βρίσκουν ελπίδα και επαφή εκεί που δεν το περίμεναν.

Τιμή εισιτηρίου: 12 ευρώ (γενική είσοδος). Περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνία, στο τηλέφωνο 28210 92395 και 6973005570 και στην ιστοσελίδα: www.theatro-kydonia.gr

ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ “ΟΝ”

“Κρίσις...” με τον Β. Λιοδάκη

Ενα από τα πιο πολυσυζητημένα μυθιστορήματα, ενός ξεχασμένου σήμερα λογοτέχνη, η “Κρίσις...” του Αρκάδιου Λευκού, επίκαιρο όσο ποτέ, παίρνει θεατρική μορφή μέσα από μια ενδιαφέρουσα προσωπική ερμηνεία του Βαγγέλη Λιοδάκη.

Το έργο θα παρουσιαστεί σήμερα Σάββατο και αύριο Κυριακή στις 9μ.μ. στο στούντιο “Οξω Νου”.

Το μυθιστόρημα, ένα σκληρό, μαύρο και σαρκαστικό αφήγημα κυκλοφόρησε το 1934 σε εποχή οικονομικής κρίσης και ξάφνιασε τους λογοτεχνικούς κύκλους για το εντελώς προσωπικό ύφος του συγγραφέα. Αναφέρεται σ’ έναν μισθοσυντρήτη υπάλληλο, ο οποίος σε πρώτο πρόσωπο διεκτραγωδεί και σαρκαρίζει την τραγική του οικονομική κατάσταση, αλλά καυτηριάζει και όσους ζουν πλουσιοπάροχα επειδή είχαν το θάρρος να κλέψουν δημόσιο χρήμα. Όπως και τώρα έτσι και τότε, η Κρίσις, είχε σχεδόν τις ίδιες αιτίες, αλλά δεν ήταν και ίδια για όλους.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Συγγραφέας: Αρκάδιος Λευκός.
Θεατρική Διασκευή: Αντώνης Παπαϊωάννου.
Σκηνοθεσία: Τόνια Σταυροπούλου.
Ερμηνεία: Βαγγέλης Λιοδάκης.
Μουσική Ερμηνεία: Βασίλης Πετροδασκαλάκης.
Μουσική Επιμέλεια: Θανάσης Βαλάσκας.
Επιμέλεια Σκηνικού Χώρου: Νίκος Κασαπάκης.
Επιμέλεια Κίνησης: Δημήτρης Ραίκος.
Κοστούμια: Έλενα Βαρδαβά.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ.

“Το όνειρο ενός γελοίου”

Συνεχίζονται οι παραστάσεις του έργου του Φιόντορ Ντοστογιέφσκι “Το όνειρο ενός γελοίου” που παρουσιάζει το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ. στο Βενιζέλειο Ωδείο, κάθε Παρασκευή - Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 7:30μ.μ. έως τις 7 Φεβρουαρίου.

Μετάφραση - διασκευή - σκηνοθεσία Γλύκας Στόιου, πρωτότυπη μουσική Νικόλα Πιπερά, με τους Αγγελική Καρακαξίδου, Νικόλα Πιπερά, Γλύκα Στόιου.
Είσοδος: 12 ευρώ, μειωμένο: 8 ευρώ.

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Θεατρικές παραστάσεις

Στο πλαίσιο της έκθεσης “Ο Κόσμος του Γιάννη Κύρου. Σκηνικά, κοστούμια και αρχαιακό υλικό από το Θέατρο, τον χορό, τη μουσική και την τηλεόραση”, σήμερα Σάββατο και ώρα 8μ.μ. θα παρουσιαστεί η παράσταση “Περσείδες, ιστορίες για τους “περαστικούς” κάθε πόλης” στη Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων.

Η παράσταση που αποτελείται από 7 ιστορίες, συνδυάζει θεατρική δράση και βίντεο και είναι βασισμένη σε μία ιδέα της Μαρίας Φουράκη, εμπνευσμένη από το αφιέρωμα της Πινακοθήκης στον Γιάννη Κύρου και με πρωτότυπα κείμενα της Μάρας Τσικάρα.

Επίσης αύριο Κυριακή 31 και ώρα 8μ.μ. ο Λεωνίδας Μανωλικάκης και η Κατερίνα Βαρδαλάκη παρουσιάζουν το έργο “Η πρόταση γάμου μιας Αρκούδας”, μια διασκευή δύο μονόπρακτων του Τσέχωφ, την “Αρκούδα” και την “Πρόταση Γάμου”.

Η διασκευή έγινε κρατώντας τον κορμό του κάθε έργου ξεχωριστά, ενώνοντάς τα σε βασικά σημεία και στην κεντρική αλλαγή της πλοκής.

Το έργο φέρει πολλά στοιχεία αυτοσχέδιασμού, μάλλον δημιουργώντας μια νέα μορφή του, σε μια προσπάθεια να τονιστεί το κωμικό στοιχείο της παράστασης στην οποία πρωτίστως ανήκει.

“Περσείδες, ιστορίες για τους “περαστικούς” κάθε πόλης”.

Μουσείο ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
της εφημερίδας «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ανακαλύψτε την εφεύρεση που άλλαξε τη ροή της ιστορίας

Ανοιχτά κάθε Κυριακή 10:00-15:00

Ομαδικές επισκέψεις και άλλες μέρες, με ραντεβού, στα τηλέφωνα 2821051003 (εσ. 115), 6974020861 και 2821080090.

Βιοτεχνικό Πάρκο Χανίων, Κτήριο 13-03
Email: info@typography-museum.gr
www.typography-museum.gr

Funky's
delivery

crepa - pizza & coffee

Η αγαπημένη σας πίτσα
τώρα & στο δικό σας χώρο

2821056300 - what's up 6987 409400

Κάθε κτήριο έχει τη δική του μοναδική ιστορία. Μια ιστορία που συχνά είναι συναρπαστική και κρύβει εκπλήξεις ακόμα και για εκείνους που διαθέτουν ισχυρή φαντασία. Ποιος άλλωστε θα μπορούσε να φανταστεί ότι το σημερινό Αρχαιολογικό Μουσείο επί της οδού Χάληδων λειτουργούσε κάποτε ως σινεμά ή εκεί που σήμερα οι επισκέπτες της γραφικής εκκλησίας του Αγίου Νικολάου του Μώλου απολαμβάνουν το ηλιοβασίλεμα κάποτε εκτελούνταν όσοι δεν δήλωναν πίστη στις οθωμανικές αρχές; Κι ακόμα πόσα από τα σημερινά παιδιά αντικρίζοντας την κατάληψη της “Rosa Nera” υποψιάζονται ότι κάποτε, επί τουρκικής κατοχής, στεγάζονταν εκεί τα Δικαστήρια ή λίγα χρόνια αργότερα ο πρίγκιπας Γεώργιος έβγαζε τα διαγγέλματά του προς τον λαό της Κρήτης;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Εμβληματικά κτήρια με ξεχωριστή ιστορία

Οι “διαδρομές” αποκαλύπτουν σήμερα τα παιχνίδια που επεφύλαξε η μοίρα και η ιστορία σε ορισμένα εμβληματικά κτήρια των Χανίων. Ξεναγός μας σε αυτό το ταξίδι στάθηκε ο ιστορικός ερευνητής Μανώλης Μανούσακας, ο οποίος ανέσυρε από το αρχείο του παλιές

φωτογραφίες που αποτυπώνουν γνωστά κτήρια σε διαφορετικές φάσεις της διαδρομής τους, ενώ συγχρόνως μας μίλησε για τις ποιητικές χρήσεις που δόθηκαν σε αυτά κατά τη διάρκεια της πολύχρονης ύπαρξής τους.

Αρχαιολογικό Μουσείο

Οικοδομήθηκε στις αρχές του 15ου αιώνα αποτελώντας το καθολικό της ενετικής μονής του Αγίου Φραγκίσκου. Όταν οι Τούρκοι το 1645 κατέλαβαν τα Χανιά, μετέτρεψαν τους μεγάλους καθολικούς ναούς σε τζαμιά. Έτσι ο ναός του Αγίου Φραγκίσκου μεταμορφώθηκε σε... Γιουσούφ Πασά Τζαμί. Η λειτουργία του ως μουσουλμανικό τέμενος διήρκεσε μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα - αρχές του 20ου.

Η αρχαιολογική συλλογή των Χανίων μεταφέρθηκε από το Γιαλί Τζαμισί στο κτήριο που φιλοξενείται μέχρι και σήμερα, αρχές της δεκαετίας του '60.

Μετά την αποχώρηση των μουσουλμάνων το κτήριο αγοράστηκε από έναν πρωτοπόρο επιχειρηματία και στέγασε τον πρώτο σύγχρονο για την εποχή κινηματογράφο των Χανίων με την επωνυμία “Ιδαίον Άντρον”. Η λειτουργία του ως κινηματογράφου έγινε το έναυσμα ώστε η παλιά καθολική εκκλησία και μετέπειτα τζαμί, να γίνει στέκι της νεολαίας που ψυχαγωγούνταν βλέποντας ταινίες της εποχής ενώ η γαλαρία σχολίαζε μεγαλόφωνα όσα διαδραματιζόνταν στη μεγάλη οθόνη, όπως άλλωστε όριζαν τα κινηματογραφικά ήθη εκείνων των χρόνων...

Η Κατοχή θα βρει το εμβληματικό κτήριο να μετατρέπεται σε αποθήκη στρατιωτικών ειδών των κατακτητών. Αποθήκη αλλά και κρατητήρια καθώς εκεί φυλακίστηκαν οι Ιταλοί αιχμάλωτοι των Γερμανών που διασώθηκαν μετά τον βομβαρδισμό από τους Βρετανούς και τη βύθιση του πλοίου “Sinfra” στη Σούδα το

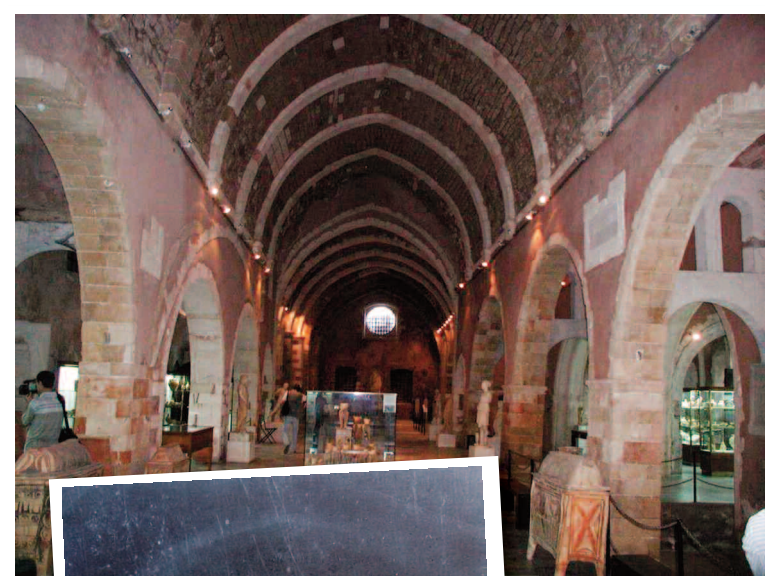
1943, όταν οι κατακτητές επεχείρησαν να μεταφέρουν τους κρατούμενους - πρώην συμμάχους τους στην ηπειρωτική χώρα...

Μετά την απελευθέρωση το κτήριο θα βρει τη σημερινή του χρήση καθώς στις αρχές της δεκαετίας του '60 η αρχαιολογική συλλογή των Χανίων θα μεταφερθεί εκεί από το Γιαλί Τζαμισί όπου βρισκόταν αλλά ασφυκτιούσε και κυρίως υπέφερε από την υγρασία...

Στο μεταξύ, το κτήριο θα ανακαινιστεί αλλάζοντας ορισμένα χαρακτηριστικά της αρχικής του μορφής. Ωστόσο, ο νέος χώρος, κατά πολύ μεγαλύτερος από τον προηγούμενο, θα φιλοξενήσει μέχρι και τις μέρες μας τις σημαντικές αρχαιότητες που έχουν έρθει στο φως στον Νομό Χανίων.

Με την ολοκλήρωση του νέου Αρχαιολογικού Μουσείου στη Χαλέπα οι αρχαιολογικοί θησαυροί που χρονολογούνται από την περίοδο της κλασικής αρχαιότητας πρόκειται να βρουν τη θέση τους στις υπερσύγχρονες αίθουσες του ολοκαίνουριου σπιτιού τους, ενώ για το παλιό καθολικό μοναστήρι αναμένεται να ξεκινήσει μια νέα εποχή και κυρίως θα ανοίξει ο δρόμος για την αναγκαία συνολική συντήρηση του κτηρίου...

Το Αρχαιολογικό Μουσείο δημιουργήθηκε ως καθολικό μοναστήρι, μετατράπηκε σε τζαμί ενώ υπήρχε και χώρος κράτησης αιχμαλώτων κατά την περίοδο της Κατοχής.

Προπολεμικά το σημερινό Αρχαιολογικό Μουσείο στέγασε τον κινηματογράφο “Ιδαίον Άντρον” που αποτέλεσε τον πρώτο σύγχρονο κινηματογράφο της εποχής (η φωτογραφία είναι από το βιβλίο “Καφέ Σαντάν” του Γ. Φθενάκη).

Περιφερειακή Ενότητα Χανίων - Δικαστήρια

Αρχισε να οικοδομείται στις αρχές της δεκαετίας του 1890 με πέτρες από τον Άγιο Ματθαίο. Σκοπός της ανέγερσης του ογκώδους κτηρίου ήταν να δημιουργηθεί ένα μεγάλο Στρατιωτικό Νοσοκομείο καθώς η εποχή σημαδεύεται από πολλές

πολεμικές συρράξεις. Ωστόσο, λόγω των πολιτικών εξελίξεων τα αρχικά σχέδια θα ναυαγήσουν. Η Τουρκική Διοίκηση φεύγει και έρχεται ο πρίγκιπας Γεώργιος, ο οποίος αποφασίζει τη μεταφορά του Διοικητηρίου από το Καστέλι στη σημερινή Αντιπεριφέρεια.

Το κτήριο θα ονομαστεί κτήριο Δικαστηρίων και Δημοσίων Γραφείων και θα παραμείνει μέχρι τις μέρες μας διοικητικό και δικαστικό

Στα αξιοσημείωτα της ιστορίας του κτηρίου της Αντιπεριφέρειας είναι το γεγονός ότι την αυγή του 20ού αιώνα φιλοξένησε στο ισόγειό του την αρχαιολογική συλλογή των Χανίων, μεγάλο μέρος της οποίας καταστράφηκε από τον εμπρησμό που σημειώθηκε τη δεκαετία του '30.

Προμαχώνας του Αγίου Νικολάου του Μόλου

Η ιστορία του προμαχώνα του Αγίου Νικολάου του Μόλου που βρίσκεται στον λιμενοβραχίονα του ενετικού λιμανιού χρονολογείται από την εποχή της κατασκευής των μεγάλων εξωτερικών ενετικών οχυρώσεων. Το όνομά του το πήρε από τον ναό του Αγίου Νικολάου που βρισκόταν μέσα στον προμαχώνα. Αρχικά κατασκευάστηκε ένας μικρός προμαχωνίσκος αλλά πριν την πολιορκία από τους Τούρκους μετατράπηκε σε μικρό οχυρό. Αργότερα οι Τούρκοι το ονόμασαν “Πύργο του Νερού” και πρόσθεσαν επάλξεις και κανονιοθυρίδες, ενισχύοντας την οχυρωματική του αποστολή.

Λιγότερο γνωστό είναι ίσως ότι την περίοδο της τουρκοκρατίας ο προμαχώνας του Αγίου Νικολάου του Μόλου χρησιμοποιήθηκε ως τόπος εκτελέσεων. Υπάρχουν αναφορές για «υψηλό προς το ικρίωμα τρίπους» που υπήρχε στον χώρο, ενώ ένας Γάλλος περιηγητής της εποχής σχολίαζε τις εκτελέσεις που γίνονταν -και οι οποίες συνοδεύονταν από έναν κανονιοβολισμό κάθε φορά ως αναγγελία του γεγονότος- κάνοντας λόγο για «βάρβαρη δικαιοσύνη».

Ο προμαχώνας του Αγίου Νικολάου σωζόταν αρχιτεκτονικά σχεδόν ακέραιος μέχρι

τον Μεσοπόλεμο όταν άρχισε η καθαίρεση τμημάτων του για να εξοικονομηθεί περισσότερος χώρος για τις ανάγκες του καρνάγιου που είχε δημιουργηθεί στον χώρο και λειτουργούσε μέχρι και πριν λίγες δεκαετίες.

Τη δεκαετία του '80 η χρήση του παλιού προμαχώνα θα αλλάξει ξανά. Ο χώρος θα παραχωρηθεί σε έναν επιχειρηματία για να μετατραπεί σε κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Ο επενδυτής θα παρέμβει σε αρκετά σημεία αλλάζοντας την αρχική μορφή του οχυρού. Η λειτουργία του καταστήματος θα σταματήσει πριν από λίγα χρόνια καθώς δεν ανανεώθηκε η άδεια της επιχείρησης.

Στο μεταξύ το καρνάγιο είχε βάλει “λουκέτο” και το παλιό φρούριο πέρασε στο φάσμα της εγκατάλειψης.

Μόνο παρήγορο γεγονός η επαναλειτουργία πρόσφατα της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου του Μόλου που εξακολουθεί να βρίσκεται στα σπλάχνα του οχυρού...

Παρά τις επεμβάσεις που έγιναν αλλοιώνοντας την αρχική του μορφή, ο προμαχώνας του Αγίου Νικολάου του Μόλου εξακολουθεί να γοητεύει τους επισκέπτες, ενώ παραμένουν κάποια ίχνη από τη λειτουργία του ως καρνάγιο.

Ο προμαχώνας του Αγίου Νικολάου λειτουργήσε για πολλά χρόνια ως καρνάγιο κατασκευάζοντας και επισκευάζοντας καΐκια και μεγαλύτερα σκάφη.

Το κτήριο που φιλοξενούσε μέχρι πριν από λίγα χρόνια την Τοπική Ενωση Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) οικοδομήθηκε τον Μεσοπόλεμο. Η όψη του παρουσιάζει αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον με αρκετά ξεχωριστά στοιχεία που είχαν προβλεφθεί καθώς αρχικά το εντυπωσιακό τριώροφο οίκημα έβλεπε στην πλατεία που υπήρχε εκεί που σήμερα δεσπόζει το Δημαρχείο Χανίων.

Στον χώρο που ανεγέρθηκε το κτίσμα εικάζεται ότι προϋπήρχε ένας αρχαίος ναός καθώς εντοπίστηκαν ερείπια αλλά και πολύ κοντά βρέθηκαν κάποια σημαντικά αρχαιολογικά ευρήματα.

Οι παλαιότεροι Χανιώτες θυμούνται το οίκημα ως “Κλινική Μαργαρίτη” καθώς στις αρχές της δεκαετίας του '50 ο Ηλίας Μαργαρίτης θα ανοίξει εκεί την κλινική “Ευαγγελισμός” που περιλαμβάνει παθολογική κλινική, μαιευτική και

χειρουργική. Μάλιστα, ο υπεύθυνος της κλινικής θέλοντας να εξασφαλίσει καλύτερες συνθήκες για τις γυναίκες που γεννούσαν είχε μεταφέρει τη μαιευτική κλινική σε παρακείμενο κτήριο ώστε να προφυλαχθούν οι λεχώνες από πιθανές λοιμώξεις.

Τη δεκαετία του '60 το μαιευτικό τμήμα θα κλείσει και θα αντικατασταθεί από το ορθοπεδικό. Με αυτή τη μορφή η κλινική θα συνεχίσει να λειτουργεί έως τις αρχές της δεκαετίας του '80.

Στη συνέχεια το κτήριο θα φιλοξενήσει το φροντιστήριο “Μεθοδικό” από όπου πέρασαν εκατοντάδες παιδιά στον δρόμο προς τις πανελλήνιες εξετάσεις...

Η πιο πρόσφατη σελίδα της πρώην κλινικής Μαργαρίτη συνδέεται με τη λειτουργία των γραφείων της Τοπικής Ενωσης Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Χανίων και τις τακτικές συνεδριάσεις του συμ-

βουλίου της. Παράλληλα, για μεγάλο διάστημα φιλοξενήθηκαν εκεί τα γραφεία της Δημοτικής Πολιτιστικής Επιχείρησης Χανίων (ΔΗ.Π.Ε.Χ.). Ωστόσο, με την εφαρμογή του “Καλλικράτη” θα μπου-

“τίτλοι τέλους” στην Τ.Ε.Δ.Κ., ενώ η ΔΗ.Π.Ε.Χ. θα μετατραπεί σε Κ.Ε.Π.Π.Ε.ΔΗ.Χ.-Κ.Α.Μ. και θα μετακομίσει αρχικά στο πρώην Δημαρχείο Νέας Κυδωνίας και αργότερα στο Μεγάλο Αρσενάλι.

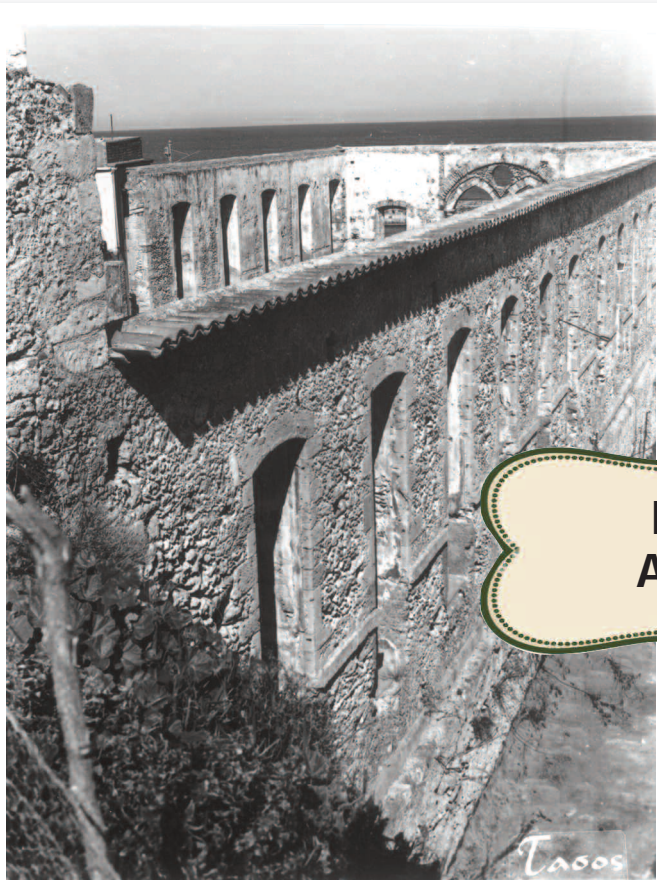
Πρώην Τ.Ε.Δ.Κ.

Οι μεγαλύτεροι Χανιώτες γνωρίζουν το εντυπωσιακό κτήριο που βρίσκεται πίσω από το Δημαρχείο Χανίων ως κλινική Μαργαρίτη, ενώ τα τελευταία χρόνια το κτήριο συνδέθηκε με την ΤΕΔΚ έως ότου καταργηθεί ο θεσμός από την εφαρμογή του Καλλικράτη.

κέντρο για τα Χανιά, φιλοξενώντας, μεταξύ άλλων, επί πολλά χρόνια τα γραφεία της Νομαρχίας.

Αξίζει ωστόσο να αναφερθεί ότι σε τμήμα του ισογείου του (εκεί όπου σήμερα λειτουργεί το ΚΕΠ) φιλοξενήθηκε αμέσως μετά την ανέγερση του κτηρίου η πρώτη μουσειακή- αρχαιολογική συλλογή των Χανίων. Μια συλλογή πλούσια, που αριθμούσε πάνω από 1000 κομμάτια, κι είχε ως πυρήνα της την ιδιωτική συλλογή του Μιχάλη Τσιβουράκη, ο οποίος την είχε κάνει δωρεά λίγο πριν τον θάνατό του. Δυστυχώς μεγάλο μέρος της συλλογής καταστράφηκε από την πυρκαγιά που ξέσπασε τον Σεπτέμβριο του 1934 και είχε ως συνέπεια να καταστραφεί ολοσχερώς το κτήριο και μαζί με αυτό σπάνιοι αρχαιολογικοί θησαυροί...

Μεγάλο Αρσενάλι

Χτίστηκε τον 16ο αιώνα μαζί με το συγκρότημα των Νεωρίων και ήταν το πρώτο αρσενάλι που οικοδομήθηκε. Οι παλιοί Χανιώτες συνήθιζαν να το λένε “ταρσανά” αποδίδοντας φόρο τιμής στην αρχική λειτουργία του κτηρίου.

Τη δεκαετία του 1860 ένα μέρος του θόλου θα γκρεμιστεί από έναν σεισμό. Η απώλεια αυτή στάθηκε αφορμή για την προσθήκη ενός ορόφου, ενώ ο Ρεούφ Πασάς συναινεί να αποδοθεί το κτήριο στη χριστιανική κοινότητα για τη δημιουργία και λειτουργία του χριστιανικού σχολείου αρρένων της τουρκοκρα-

τούμενης Κρήτης. Προηγουμένως θα έδιναν το “πράσινο φως” ο Σουλτάνος και το Πατριαρχείο στην Κωνσταντινούπολη.

Τη δεκαετία του '30 μετά την πυρκαγιά του παλιού Δημαρχείου στην πλατεία του Σιντριβανιού, το Δημαρχείο θα μεταφερθεί στο Μεγάλο Αρσενάλι. Γίνονται νέες επεμβάσεις στο κτήριο με την προσθήκη ενός μπαλκονιού, αλλαγές στα παράθυρα κ.λπ.

Κατά τη διάρκεια της Μάχης της Κρήτης το πρώην Αρσενάλι και σχολείο λειτουργεί ως νοσοκομείο. Οι βομβαρδισμοί θα προκαλέσουν σοβαρές ζημιές στη στέγη και την είσοδο του κτηρίου. Μεταπολεμικά θα καθαριστεί ένα τμήμα του κτηρίου καθώς και όλη η στέγη του.

Το άλλοτε επιβλητικό Μεγάλο Αρσενάλι θα εγκαταλειφθεί και θα αποτελέσει για χρόνια το “γοπευτικότερο ερείπιο των Χανίων” μέσα στο οποίο θα βρουν κατά περιόδους καταφύγιο τραγωδίες.

Τη δεκαετία του '90 θα ξεκινήσει μια συλλογική πρωτοβουλία και προσπάθεια για την αναστήλωση του κτηρίου η οποία θα δώσει καρπούς και το Μεγάλο Αρσενάλι μετά από εργασίες θα αποκτήσει τη σημερινή του μορφή. Εκτοτε και μέχρι τις μέρες μας, ο χώρος θα στεγάσει το Κέντρο Αρχιτεκτονικής της Μεσογείου που θα αποτελέσει έναν πυρήνα πολιτισμού, εκθέσεων και δράσεων υπερτοπικής εμβέλειας. Το τελευταίο διάστημα θα μεταφερθεί στο χώρο και η έδρα της Κ.Ε.Π.ΠΕ.ΔΗ.Χ.-Κ.Α.Μ. του Δήμου Χανίων.

Το Μεγάλο Αρσενάλι παρά τις πληγές που του άφησε ο χρόνος υπήρξε για μεγάλο διάστημα το επιβλητικότερο και γοπευτικότερο ερείπιο των Χανίων.

Σήμερα το ΚΑΜ λειτουργεί ως χώρος πολιτισμού ενώ φιλοξενούνται σε αυτό τα γραφεία της Κ.Ε.Π.ΠΕ.ΔΗ.Χ.-Κ.Α.Μ. του Δήμου Χανίων.

Η κατάληψη “Rosa Nera”

Το κτήριο οικοδομήθηκε το 1870 για να στεγάσει τα Δικαστήρια της εποχής όπως πληροφορούσε στα ελληνικά και τουρκικά η πινακίδα που είχε τοποθετηθεί στη θέση που βρίσκεται σήμερα ο εξώστης του κτηρίου. Το 1898 το Διοικητήριο που βρισκόταν βόρεια των Δικαστηρίων θα καταστραφεί από πυρκαγιά. Στη συνέχεια όταν έρχεται ο πρίγκιπας Γεώργιος, τα Δικαστήρια θα μετατραπούν σε Διοικητήριο και για τον λόγο αυτό επικράτησε επί χρόνια η ονομασία του κτίσματος ως “παλάτι”. Από εκεί ο πρίγκιπας βγάζει τα διαγγέλματά του προς τον κρητικό λαό. Μετέπειτα κι αφού το Διοικητήριο θα μεταφερθεί στο κτήριο της σημερινής Περιφερειακής Ενότητας Χανίων το πρώην “παλάτι” θα παραχωρηθεί στον στρατό. Ο χώρος θα ταυτιστεί με την 5η Μεραρχία Κρητών και θα καλύπτει τις ανάγκες του στρατού έως και τα μέσα της δεκαετίας του '80. Δυστυχώς -παρότι το κτήριο στάθηκε τυχερό κατά τους γερμανικούς βομβαρδισμούς- τη δεκαετία του '50 η Δημοτική Αρχή για να διευκολύνει την πρόσβαση των στρατιωτικών οχημάτων στη Μεραρχία θα γκρεμίσει τις βυζαντινές πύλες του Καστελιού...

Μετά τη στρατιωτική χρήση, η πρώην Μεραρχία θα περάσει στο νεοσύστατο τότε Πολυτεχνείο Κρήτης. Τη δεκαετία του '90 διατυπώνονται σκέψεις για τη στέγαση του ενός Ιστορικού - Λαογραφικού Μουσείου, αίτημα που υποστηρίζεται από την ΙΛΑΕΚ και την Αρχαιολογική Υπηρεσία. Αργότερα έγιναν προτάσεις και για τη στέγαση Σχολής Καλών Τεχνών. Τελικά, καμία από τις παραπάνω ιδέες δεν προχώρησε, ενώ στο κτήριο θα ξεκινήσει η λειτουργία της κατάληψης “Rosa Nera” που συνεχίζεται μέχρι και τις ημέρες μας.

ΜΑΡΙΑ ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ
mariamystakidou@gmail.com

Ταλαντούχος, γεμάτος ορμή, ιδέες και όρεξη για δημιουργία, κόντρα στην απαισιοδοξία των καιρών, ο Λεωνίδας Μαριδάκης, μιλά στις “διαδρομές” για την πορεία του, τα επαγγελματικά του σχέδια και την επίσκεψη που έκανε πρόσφατα στο μοναδικό στην Ελλάδα Μουσείο Τυπογραφίας!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Νέο cd, θεατρική μουσική και... Μουσείο Τυπογραφίας

ύο προσωπικοί δίσκοι και ένας στα σκαριά. Τι είναι εκείνο που σου δίνει έμπνευση, που σε... καθίζει κάτω για να γράψεις;

Σωστά ρωτάς γιατί οι προσωπικοί δίσκοι είναι αυτό που ζητάει τη μεγαλύτερη επένδυση - θυσία, ψυχική και οικονομική για να πετύχει. Ο λόγος που μπαίνω σε αυτή τη διαδικασία είναι πανίσχυρος, είναι η ίδια η δημιουργία.

Πώς από το τίποτα φτιάχνεις κάτι, που μπορεί να μπει στην καρδιά και το μυαλό των ανθρώπων και να τους κάνει να φανταστούν αλλιώς τη ζωή τους, να νιώσουν με άλλον τρόπο τα πράγματα. Εστω για τρία λεπτά, όσο διαρκεί δηλαδή ένα τραγούδι.

Φέτος έκανες και την -εκπληκτική- μουσική στο θεατρικό “Λούλου”, που παίζεται για λίγες ακόμα παραστάσεις στο “Αγγέλων Βήμα”. Οι κριτικές για αυτή τη δουλειά σου είναι διθυραμβικές! Ποια είναι η διαφορά της θεατρικής μουσικής από τα τραγούδια που γράφεις για να συμπεριληφθούν σε κάποιο cd;

Η “Λούλου” είναι ένα σπουδαίο έργο με πολλές ποιότητες. Είναι, θα μπορούσα να πω, “βούτυρο στο ψωμί” του συνθέτη! Πόσο μάλλον όταν το σκηνοθετεί η Λίλλυ Μελεμέ. Είχε αρκετή δουλειά αλλά δεν με δυσκόλεψε, ευτυχώς κατάλαβα γρήγορα τον πυρήνα του.

Οι μουσικές για το θέατρο έχουν άλλες ανάγκες από τα τραγούδια. Μια μεγάλη διαφορά είναι πως στα τραγούδια την ευθύνη για το συνολικό αποτέλεσμα την έχει ο τραγουδοποιός, ενώ στο θέατρο ο σκηνοθέτης. Επίσης, αλλιώς μιλάς όταν έχεις τρία λεπτά και αλλιώς όταν έχεις 1-2 ώρες. Ακόμα, οι μουσικές για το θέατρο έχουν -συνήθως- ένα εργασιακό πλαίσιο πιο συγκεκριμένο από το μαγευτικό -κατά τα άλλα- κόσμο του τραγουδιού.

Πόσο δύσκολο είναι να προσπαθείς να δημιουργήσεις σε περίοδο κρίσης; Ιδίως όταν η δουλειά σου δεν είναι καθόλου μηχανιστική, αλλά απολύτως καλλιτεχνική;

Μάλλον είναι πιο δύσκολο να χάνεις μια μηχανιστική -όπως τη λες- δουλειά σε περίοδο κρίσης παρά μια καλλιτεχνική. Στη μια περίπτωση μένεις απλά άνεργος, στην άλλη υποφέρει το κομμάτι της παραγωγής (δισκογραφία κ.λπ.), αλλά το δημιουργικό κομμάτι ανθεί και κουτσά στραβά βρίσκει το δρόμο του.

Αυτό είναι ευχή και κατάρα για το μεγαλύτερο μέρος της καλλιτεχνικής μας παραγωγής: Οτι λειτουργεί, δηλαδή, στην κλίμακα της μικρής βιοτεχνίας και όχι της βιομηχανίας. Επίσης, βλέπω πως η όποια επαφή με τα καλλιτεχνικά ή και γενικά με δημιουργικά πράγματα βοηθάει κάποιον να διατηρήσει την ψυχική του υγεία σε δύσκολους καιρούς, όπως αυτός που ακόμα διανύουμε. Είτε αυτό γίνεται επαγγελματικά είτε ερασιτεχνικά, είναι κάτι όμορφο και ζωογόνο.

«Η όποια επαφή με τα καλλιτεχνικά ή και γενικά με δημιουργικά πράγματα βοηθάει κάποιον να διατηρήσει την ψυχική του υγεία σε δύσκολους καιρούς, όπως αυτός που ακόμα διανύουμε»

Περιοδεύεις, μουσική για το θέατρο, προσωπικά τραγούδια και άλμπουμ. Με το χέρι στην καρδιά, τι από τα τρία είναι το πιο “αγαπημένο” σου;

Με το χέρι στην καρδιά λέω πως το πιο αγαπημένο μου είναι τα προσωπικά τραγούδια και τα άλμπουμ. Πολύ δημιουργικό πράγμα. Αλλά αυτά προχωράνε μόνο χέρι - χέρι με τις άλλες δύο δραστηριότητες μου. Και για λόγους επιβίωσης και για λόγους δημιουργικής ισορροπίας. Πόσες φορές δεν με έχει εμπνεύσει ένα τραγούδι να γράψω μια θεατρική μουσική και το ανάποδο. Σκέφτομαι πολλές φορές πως είμαι τυχερός που μπορώ να ξεδιπλώνω το μουσικό αυτό μου, να έρχομαι κοντά στους άλλους, με πολλούς τρόπους και αφορμές.

Εχεις συνεργαστεί με πολλούς καλλιτέχνες. Άλλους πασίγνωστους και άλλους όχι και τόσο. Υπάρχει κάποιος που λατράς να συνεργαστείς στο μέλλον;

Κάποιος που για κάποιον λόγο να σε “ιντριγκάρει” να... ενώσετε τα ταλέντα σας;

Ναι, έχω κάποιους κατά νου. Στη νέα δημιουργική μου περίοδο θα ήθελα να το αναπτύξω αυτό το κομμάτι, των συνεργασιών.

Θα μου αποκαλύψεις τα επόμενά σου σχέδια; Ετοιμάζεις νέο cd σωστά;

Ενα πρότζεκτ μου που προχωράει αυτή τη στιγμή παράλληλα με όλα τα άλλα είναι η Orchestra Laou Laou. Τρεις φίλοι βρεθήκαμε και στήσαμε μια ορχήστρα με βαλκανικό, μεσογειακό, ρεμπέτικο ήχο. Ο ένας είναι ο τρομπετίστας και τραγουδοποιός Μέλιος Κατσαμάκης και ο άλλος ο Μενέλαος Μωραϊτης, ένας σπάνιος μουσικός που παίζει ακορντεόν και τούμπα. Θα προσπαθήσουμε να κατέβουμε και στην Κρήτη το επόμενο διάστημα. Το μεγάλο νέο τώρα: ετοιμάζω νέο προσωπικό cd... έχουν περάσει κιόλας πέντε χρόνια από το προηγούμενο.

Πολλά συνέβησαν όλα αυτά τα χρόνια που μας ξεβόλεψαν και μας έμαθαν πράγματα. Αποτυπώνονται κάποια από αυτά στα καινούργια τραγούδια.

Το cd θα έχει νέο ήχο, καινούργιους συνεργάτες και θα είναι πιο ανοιχτό “στιλιστικά” από τα προηγούμενα. Εχω ένα ωραίο υλικό μέσα στο οποίο υπάρχουν στίχοι του Μάνου Ελευθερίου, της Φωτεινής Λαμπρίδη, δικοί μου, αλλά και τραγούδια νεότερων σικουργών όπως της Νικόλ Κατσάνη. Θα μοιράζομαι ένα τραγούδι με τον Σπύρο Γραμμένο, αλλά θα υπάρχουν και άλλες, ας το πούμε, εκπλήξεις που θα τις μάθετε σύντομα. Εχω ξεκινήσει ήδη τις ηχογραφήσεις. Γοπτευτικό και δύσκολο στάδιο. Το στούντιο είναι ένα είδος μαϊευτηρίου.

Θεατρική μουσική; Υπάρχει κάτι στον ορίζοντα;

Πώς όχι... δουλεύουμε φουλ με τον σκηνοθέτη Στιβ Κρικρή το “Πεταλούδα στο πηγάδι”, θεατρικό έργο του καλού μου φίλου και εξαιρετικού συγγραφέα Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη. Είναι μια παράδοση κωμωδία με μαύρες ατμόσφαιρες αλά Τιμ Μπάρτον. Η πρεμιέρα μας είναι στις 8/2 στο “Αγγέλων Βήμα”. Ακόμα, δουλεύω με τη Μαρώ Τριανταφύλλου την “Κλυταιμνήστρα” της Μαργκερίτ Γιουρσενάρ. Μεγάλο στοίχημα αυτό, όπως και για κάθε λογοτεχνικό κείμενο που επιλέγεται να ανέβει στη σκηνή. Με πολλή χαρά περιμένω και την επίσημη πρεμιέρα του έργου “Θα σου μιλώ ώσπου να φέξει” της Μαρινέλλας Βλαχάκη που θα γίνει, σε λίγες μέρες, στο δικό σας Μουσείο Τυπογραφίας.

Είσαι παιδί των Χανίων, αλλά σε έχει “κερδίσει” η Αθήνα. Ωστόσο, πολύ συχνά επισκέπτεσαι τα Χανιά. Πριν από λίγες μέρες επισκέφθηκες το Μουσείο Τυπογραφίας. Πώς σου φάνηκε η “βόλτα” έξι αιώνων στην τέχνη που άλλαξε τον κόσμο;

Ηταν μια ξενάγηση έμπνευσης.

Με εντυπωσίασε το υψηλό επίπεδο του μουσείου, η αγάπη και ο επαγγελματισμός με τον οποίο είναι οργανωμένο. Η τυπογραφία, επίσης, η αποτύπωση και η διάδοση του πολιτισμού μας είναι μια τέχνη που ξυπνάει μνήμες, αισθήσεις είναι κάτι υψηλό και καθημερινό ταυτόχρονα.

Ετσι που περπατούσα ανάμεσα στα μηχανήματα και άκουγα όλα αυτά τα θαυμάσια και απίθανα της ξενάγησης σου, μου ήρθαν στο μυαλό και κάποια στίχάκια, μια ιδέα που μάλλον θα γίνει τραγούδι. Ενα τραγούδι εμπνευσμένο από το Μουσείο Τυπογραφίας. Πώς σου φαίνεται; Μου γεννήθηκε επίσης η επιθυμία να παίξω μουσική σε αυτό το χώρο. Θα μου άρεσε πολύ να παρουσιάσω το νέο cd μου εδώ...

Θα ήθελα πραγματικά να συμμετέχω στη ζωή αυτού του τόσο ιδιαίτερου και σπουδαίου χώρου. Σου είπα, για μένα ήταν μια ξενάγηση έμπνευσης!

Αφορμή

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com • no14me.blogspot.gr/

Το Βιβλίο των παράξενων νέων πραγμάτων

» Michel Faber (μτφρ. Χριστιάννα Σακελλαροπούλου, εκδόσεις Λιβάνη)

Κάτι θα 'λεγα, είπε εκείνος. Ε, τότε πες το, είπε εκείνη.

Τι είναι, άραγε, σημαντικό να ειπωθεί λίγο πριν απ' τον επερχόμενο χωρισμό δύο ανθρώπων; Ο χρόνος μετράει αντίστροφα και βαραίνει το κάθε τι, δεν υπάρχει κάτι απλό να ειπωθεί, κάτι αδιάφορο, δεν περισσεύει χώρος για σιωπή, ο εκνευρισμός και η ένταση επιτείνουν την κακή σκέψη: ας περάσει η ώρα γρήγορα, δεν αντέχω άλλο! Σκέψη, αναπόφευκτη, που θα επιστρέφει, ξανά και ξανά, και θα ζητάει το αντίτιμό της. Ξανά και ξανά.

Ο Πίτερ πρόκειται να φύγει μακριά, πολύ μακριά, σε έναν άλλο πλανήτη. Ιεραπόστολος, που επελέγη να συμμετάσχει στο εν εξελίξει διαστημικό πρόγραμμα της εταιρείας USIC. Η γυναίκα του, Μπία, τον οδηγεί στο αεροδρόμιο. Χάρη σε εκείνη έφτασε ως εδώ. Πριν τη γνωρίσει, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένας αλήτης, ένας αλκοολικός που ζούσε στα όρια του νόμου. Εκείνη δούλεψε ως νοσοκόμα στην κλινική που τον μετέφεραν με σπασμένους και τους δύο αστραγάλους. Δίπλα της, άφησε το αλκοόλ και γνώρισε τον Χριστό. Τα χρήματα της αποζημίωσης αποτέλεσαν το ισχυρότερο δέλεαρ για τη συμμετοχή του σε αυτό το ταξίδι, χρήματα που θα αξιοποιηθούν για τις ανάγκες της εκκλησίας και του ποιμνίου της.

Ο Φέιμπερ απογειώνει -κυριολεκτικά- μια κλισέ δακρύβρεκτη και ίσως βαρετή ιστορία, το απολωλός πρόβατο που βρίσκει τον δρόμο του Κυρίου, με την απαραί-

τητη παρουσία μιας γυναίκας, μοιραίας για εκείνον. Η δύναμη της αγάπης και η επικράτηση του καλού. Ο Φέιμπερ χρησιμοποιεί την ιστορία αυτή ως το απαραίτητο υπόβαθρο που θα του επιτρέψει να στήσει την ιστορία που τον ενδιαφέρει πραγματικά, τον χωρισμό των δύο, την εξωγείωση του Πίτερ, τον νέο πλανήτη και τους κατοίκους του. Η βασική ιδέα δεν είναι σύνθετη, κάθε άλλο, είναι απλή. Η υποστήριξη και η εξέλιξη αυτής της ιδέας είναι το βασικό στοίχημα για τον συγγραφέα, το κρίσιμο σημείο για ένα επιτυχημένο μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας. Και το Βιβλίο των παράξενων νέων πραγμάτων είναι ένα απόλυτα επιτυχημένο μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας. Ο Φέιμπερ, άξιος συνεχιστής των σπουδαίων του είδους, χρησιμοποιεί το εύρημα ως βάση κριτικής και παρατήρησης, χτίζει έναν νέο κόσμο από το μηδέν, οικείο με τον δικό

μας αλλά ταυτόχρονα διαφορετικό. Η τεράστια χιλιομετρική απόσταση των δύο κόσμων, η αποξένωση των δύο συντρόφων, η προβληματική γραπτή επικοινωνία -εξάισιο αφηγηματικό εργαλείο- οι νέες προκλήσεις για τον Πίτερ, αλλά και για την Μπία που μένει, μετά από χρόνια, μόνη της, προσδίδει ένα συναισθηματικό βάρος, καθοριστικό για την αναγνωστική εμπειρία, ισορροπώντας το στοιχείο της δράσης και της κατάκτησης τους διαστήματος.

Ο Φέιμπερ καταφέρνει να μεταφέρει τον αναγνώστη στον νέο πλανήτη, να του μεταδώσει αυτή την απόκοσμη αίσθηση, να τον κάνει να αισθανθεί μακριά από τη γη, να διαβάσει τις διηγήσεις της Μπία σαν ανακοινωθέν από κάποιον άλλον πλανήτη.

Μυθιστόρημα που θα μπορούσε να προσεγγιστεί ως αμιγώς ερωτικό, μια ιστορία αγάπης δύο συντρόφων που αναγκάζονται να ζήσουν με μια τεράστια απόσταση να απλώνεται ως άβυσσος ανάμεσά τους, αλλά μια τέτοια ανάγνωση θα ήταν μάλλον ατελής, όπως ατελής θα ήταν και μια ανάγνωση ως ενός απλού και μονοδιάστατου μυθιστορήματος δράσης, καθώς δεν του λείπει η κοινωνική, ανθρωπολογική, πολιτική και γλωσσική παρατήρηση, ένας στοχασμός φιλοσοφικός και τεολογικός, με κομβική την παρουσία της θρησκείας, ή της πίστης καλύτερα, σε συνδυασμό με το έντονο σασπένς και τη ζηλευτή ευκολία του Φέιμπερ στην αφήγηση, άθροισμα στοιχείων που έχουν ως αποτέλεσμα ένα εντυπωσιακό μυθιστόρημα.

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Παιχνίδια φαντασίας με τα γράμματα και τις λέξεις

Ενα πρωτοποριακό εκπαιδευτικό πρόγραμμα παιχνιδιού, δημιουργίας και φαντασίας, θα φιλοξενηθεί την επόμενη Κυριακή 7 Φεβρουαρίου στο μοναδικό στην Ελλάδα “Μουσείο Τυπογραφίας”!

Το πρόγραμμα είναι εμπνευσμένο από το έργο του Ιταλού δασκάλου και συγγραφέα Τζάνι Ροντάρι “Η Γραμματική της Φαντασίας”, απευθύνεται σε ομάδες παιδιών 6-8 και 9-12 ετών και ξεκινά με κινητικά παιχνίδια γνωριμίας, εμπιστοσύνης και συνεργασίας. Το πρόγραμμα θα πραγματοποιηθεί 10:30π.μ. - 12μ. για τα παιδιά 6 - 8 ετών και 12:30μ.μ. - 2μ.μ. για τα παιδιά 9 - 12 ετών.

Αξιοποιώντας τεχνικές θεατρικού παιχνιδιού και δημιουργικής γραφής, τα παιδιά ενθαρρύνονται να παίξουν με τις δυνατότητες του προφορικού και γραπτού λόγου, να σκεφτούν, να προτείνουν λύσεις, να αλληλεπιδράσουν. Ετσι, με διασκεδαστικό τρόπο, και ανάλογα με την ηλικία τους, επινοούν καινούργιες λέξεις, κατανοούν τη σημασία τους, φτιάχνουν και αφηγούνται δικές τους πρωτότυπες ιστορίες, που στη συνέχεια γράφουν ή ζωγραφίζουν, δημιουργώντας ένα δικό τους χειροποίητο βιβλίο!

Στόχος του προγράμματος είναι να προσφέρει στα παιδιά μία εκπαιδευτική εμπειρία, μέσα από την οποία

απελευθερώνουν την εφευρετικότητα και τη δημιουργική φαντασία τους, αναπτύσσουν την αίσθηση του χιούμορ, καλλιεργούν αυτοπεποίθηση στη χρήση του προφορικού και γραπτού λόγου και εμπλουτίζουν το λεξιλόγιό τους.

Το πρόγραμμα επιμελείται η Βαλεντίνα Παπαδημητράκη, ηθοποιός και σκηνοθέτις. Η Βαλεντίνα είναι δημιουργός του “Θεάτρου του παπουτσιού πάνω στο δέντρο” και από το 2001 ασχολείται με το θέατρο για παιδιά. Έχει ειδικευτεί στη θεατρική αγωγή για παιδιά και εφήβους μετά από διετή φοίτηση στο Εργαστήρι του Θεάτρου Πόρτα - Ξένια Καλογεροπούλου.

Την Κυριακή 7 Φεβρουαρίου, όπως και κάθε Κυριακή, το Μουσείο Τυπογραφίας στο ΒΙΟΠΑ Χανίων, θα είναι ανοιχτό και οι συνοδοί των παιδιών, που θα συμμετέχουν στα εκπαιδευτικά παιχνίδια, θα έχουν τη δυνατότητα -αν το επιθυμούν- να ξεναγηθούν στους χώρους του Μουσείου και να απολαύσουν τον καφέ τους στο cafe - πωλητήριο.

Το πρόγραμμα απευθύνεται σε παιδιά 6 - 8 & 9 - 12 ετών χωρίς τη συνοδεία ενηλίκου και έχει διάρκεια 90'. Απαραίτητη η προκράτηση θέσης συμμετοχής στο τηλ: 6977293283.

Κόστος συμμετοχής: 4 ευρώ.

Βιβλία

Ένας διακριτικός ήρωας

Mario Vargas Llosa

Εκδότης: Α.Α. Λιβάνης

Για μια ακόμα φορά, όπως τόσες άλλες στη ζωή του, ο Φελίσιτο θυμήθηκε τα λόγια του πατέρα του προτού πεθάνει: «Ποτέ μην αφήσεις κανέναν να σε πατήσει, γιόκα μου.

Αυτή η συμβουλή είναι η μοναδική κληρονομιά που θα λάβεις». Τον είχε ακούσει, ποτέ δεν είχε αφήσει να τον πατήσουν.

Και με μισό αιώνα και κάτι στις πλάτες του ήταν πια μεγάλος για να αλλάξει συνήθειες. Το βιβλίο “Ένας διακριτικός ήρωας” διηγείται την παράλληλη ιστορία δύο χαρακτήρων: του μετρημένου και αξιολάτρευτου Φελίσιτο Πανακέ, ενός μικροεπιχειρηματία της Πιούρα, που πέφτει θύμα εκβιασμού και του Ισμαέλ Καρέρα, ενός επιτυχημένου επιχειρηματία, ιδιοκτήτη μιας ασφαλιστικής εταιρείας στη Λίμα, ο οποίος καταστρώνει μια αναπάντεχη εκδίκηση σε βάρος των δύο αργόσχολων γιων του που επιθύμησαν το θάνατό του.

Η αλήθεια και άλλα ψέματα

Σάσα Αράνγκο

Εκδότης: Ψυχογιός

Φαινομενικά, ο Χένρι Χάιντεν έχει την τέλεια ζωή. Είναι διάσημος συγγραφέας, αφοσιωμένος σύζυγος, παρόλο που θα μπορούσε να έχει στο πλευρό του όποια γυναίκα θέλει, γενναιόδωρος φίλος και συνεργάτης. Στην πραγματικότητα, ο Χένρι Χάιντεν είναι ένα ψεύτικο δημιούργημα που κρατά το παρελθόν του κρυφό. Κανείς εκτός από τον ίδιο και τη γυναίκα του δεν ξέρει ότι εκείνη γράφει τα μυθιστορήματα που τον έχουν κάνει πασίγνωστο.

Όταν η ερωμένη του μένει έγκυος και η τακτοποιημένη ζωή του κινδυνεύει να καταρρεύσει, ο Χένρι προσπαθεί απεγνωσμένα να βρει μια οριστική λύση. Μόνο που κάνει ένα τρομερό λάθος. Η αστυνομία είναι πλέον στα ίχνη του και το παρελθόν του έτοιμο να αποκαλυφθεί. Ο Χένρι είναι ένας ιδιοφυής άνθρωπος. Πλέκει έντεχνα αλήθειες και ψέματα σε μια ιστορία που ίσως τον βοηθήσει να επιβιώσει. Μόνο που ο κλοιός εξακολουθεί να σφίγγει γύρω του.

Η έξυπνη και απροσδόκητη ιστορία ενός άντρα που χάρη στην ευφυΐα του καταφέρνει να αποφεύγει τις συνέπειες των πράξεών του ακόμη κι όταν στέκεται στην άκρη της αβύσσου.

Η επιβίωση της Ελλάδας μέσα από διαδοχικά θαύματα

Κωνσταντίνος Λούλης

Εκδότης: Ψυχογιός

Το βιβλίο αυτό είναι μια αναδρομή στους δύο τελευταίους αιώνες της ιστορίας της Ελλάδας, με επί μέρους κεφάλαια, στα οποία γίνεται συνο-

πτική αναφορά

των σημαντικών γεγονότων, των αιτίων και των πρωταγωνιστών τους. Ο συγγραφέας οδηγήθηκε στη συγγραφή της παρούσας μελέτης, γνωρίζοντας καλά ότι μπορεί να πλησιάσει την αλήθεια με ειλικρίνεια και ρεαλισμό, πολύ περισσότερο από εκείνους που έχουν κάθε είδους φιλοδοξίες και δογματικές πολιτικές τοποθετήσεις. Ανήκοντας στην κατηγορία των Ελλήνων που οραματίστηκαν μία ευημερούσα Ελλάδα, αλλά έχουν πια συνειδητοποιήσει πως δε θα τη γνωρίσουν ποτέ, κατανοεί απόλυτα κάθε έναν που πιστεύει και ελπίζει σε μια ανεξάρτητη εθνικά και ευημερούσα οικονομικά Ελλάδα.

Με αυτά τα δεδομένα, σε συνδυασμό με την απόλυτη αποστασιοποίησή του από κομματικές ταυτότητες και εξαρτήσεις, και μακριά από κάθε είδους φιλοδοξία και πολιτικές τοποθετήσεις, αφού ερεύνησε ενδελεχώς όλες τις πλευρές της ιστορικής πορείας ορισμένων πρωταγωνιστών της νεοελληνικής περιόδου, θεωρεί ότι ορισμένοι κακώς εισήλθαν στο πάνθεον των «αλάνθαστων πολιτικών αθανάτων», ενώ κάποιοι άλλοι αδικώς κατακηρύχθηκαν στα τάρταρα της Ιστορίας.

Κάθε 29 του Φλεβάρη

Αλέξανδρος Νίκας

Εκδότης: Μίνωας

29 Φλεβάρη είναι η μέρα που βρίσκει τον χειμώνα αγκαλιά με την άνοιξη. 29 του Φλεβάρη, πριν από 28 χρόνια, θα εκδηλωθεί ο έρωτας του Πάρη και της Ελένης. Κάθε 29 του Φλεβάρη θα συναντιούνται στο ίδιο μέρος που είχαν δώσει το πρώτο τους φιλί για να μιλήσουν για όσα τους ενώνουν και όσα τους χωρίζουν. Στις 29 Φλεβάρη του 2000, ο Πάρης ελπίζει να συναντήσει την Ελένη στο ίδιο μέρος που εδώ και χρόνια δίνουν το ραντεβού τους. Θα είναι η Ελένη εκεί; Ένας έρωτας κι ένα ραντεβού που θα μείνουν αναλλοίωτα στον χρόνο, ότι κι αν συμβεί στις ζωές των δύο αγαπημένων.

Επίσης, εικαστική έκθεση από το “ανάποδο Ε’” εγκαινιάζεται τη Δευτέρα 1 Φεβρουαρίου στις 8μ.μ.
Η έκθεση θα λειτουργεί από Δευτέρα έως Σάββατο από τις 6 το απόγευμα έως τις 10 το βράδυ.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ
Θ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ
kakatsakis@sch.gr

παιδότοπος

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Σήμερα που γιορτάζουν τα σχολειά

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τους τρεις μέγιστους φωστήρας της τρισηλίου Θεότητος, τους την οικουμένην ακτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τους μελιρρύτους ποταμούς της σοφίας, τούς την κτίσιν πάσαν, θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τον μέγαν και τον θεολόγον Γρηγόριον, συν τω κλεινώ Ιωάννη, τα την γλώτταν χρυσορρήμονι, πάντες οι των λόγων αυτών ερασταί, συνελθόντες ύμνοις τιμήσωμεν αυτοί γαρ τη Τριάδι υπέρ ημών αεί πρεσβεύουσιν.

Απόδοση
Αυτά τα τρία φωτεινά αστέρια που παίρνουν Λάμψη από τον Θεό, αυτούς που φωτίσαν την οικουμένη με τη θείκη διδασκαλία, αυτά τα ποτάμια της σοφίας, που ξεδίψασαν όλη την πλάση με τη γνώση του Θεού, τον Μέγα Βασίλειο, τον Γρηγόριο τον Θεολόγο και τον ξακουστό Ιωάννη που τα λόγια του ήταν χρυσάφι, όλοι εμείς που θαυμάζουμε τη σοφία τους, ας μαζετούμε να τους τιμήσουμε με ύμνους, γιατί αυτοί πάντοτε παρακαλούν τον Θεό για μας.

Όπως οι μέλισσες διαλέγουν το νέκταρ από τα λουλούδια, έτσι κι εσείς να διαλέγετε αυτά που διαβάζετε. Να κρατάτε τα καλά και τα ωφέλιμα.

Μέγας Βασίλειος

Εγγραψε πολλά βιβλία Ίδρυσε τη Βασιλειάδα - σχεδόν μία ολόκληρη πόλη - με νοσοκομείο, πτωχοκομείο, γηροκομείο, λεηροκομείο, σχολείο, ξενώνα κ.λπ. Για αυτά όλα ονομάστηκε Μέγας.

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!

Στους τρεις Ιεράρχες, στους "Τρεις Μεγίστους Φωστήρας της Τρισηλίου Θεότητος", στον Μέγα Βασίλειο, στον Γρηγόριο τον Θεολόγο και στον Ιωάννη τον Χρυσόστομο, είναι αφιερωμένος "σήμερα που γιορτάζουν τα σχολειά", για να χρησιμοποιήσω τον τίτλο ενός ποιήματος του γνωστού συμπολίτη μας δασκάλου και

καταξιωμένου ανά το πανελλήνιο συγγραφέα παιδικών βιβλίων, Βασίλη Χαρωνίτη, ο Παιδότοπος.

Και σαν ωδή στην ελληνική Παιδεία μπορεί να δει κανείς τούτο το αφιέρωμα που περιλαμβάνει βασικά, εκτός των άλλων, και τρία ποιήματα του Βασίλη Χαρωνίτη απ' την πρώτη του ποιητική συλλογή για παιδιά, "Χαρούμενες στροφές" ο τίτλος της (εκδ. "Ανταίος", Ηράκλειο Κρήτης 1960). Ο,τι καλύτερο!

Πολλές ευχαριστίες στον καλό φίλο παντοτινό δάσκαλο και ξεχωριστό πνευματικό δημιουργό του τόπου μας για την συνεργασία του και βέβαια "Χρόνια Πολλά" σε όλους τους μαθητές και δασκάλους που γιορτάζουν (γιορτάζουμε) σήμερα τους Αγίους τους (μας)!

Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!
Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης,
δάσκαλος

Πώς το καταλαβαίνετε, να έχετε εσείς περισσεύματα και ο άλλος να πεινά; Γρηγόριος ο Θεολόγος

Είχε ευαίσθητη ψυχή. Εγγραψε πολλά ποιήματα. Τον ονόμασαν Θεολόγο, γιατί τα κηρύγματα και τα γραπτά του στερέωσαν την ορθόδοξη πίστη.

Σήμερα που γιορτάζουν τα σχολειά

Σήμερα που γιορτάζουν τα σχολειά κι ακούγετ' η φωνή μας στον αγέρα νοσταλγικά στη μνήμη μας ξανά φτάνουν οι τρεις μορφές σας, κι όλα πέρα

φωτίζουν' απ' τ' ανέσπερο το φως που φώτιζε στη γη τα βήματά σας και στις ψυχές μας τις απλές, τις παιδικές λάμπουν ξανά τα έργα τα δικά σας.

Σήμερα που γιορτάζουν τα σχολειά γιορτάζουνε τα γράμματα τα θεία κι εμείς σαν τα χαρούμενα πουλιά λαλούμε τα τρανά τους μεγαλεία...

Βασίλης Γ. Χαρωνίτης

Οι αγίες Εμμέλεια, Νόνα και Ανθούσα, μητέρες των Τριών Ιεραρχών.

Ενας και μόνο άνθρωπος με θείκη φωτιά στην καρδιά μπορεί να διορθώσει ολόκληρη πόλη.

Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Το κήρυγμά του ήταν κάτι το εξαιρετικό. Όταν κήρυττε ήταν σαν να έτρεχε χρυσάφι από το στόμα του. Μοίραζε φαγητό σε 7.000 φτωχούς κάθε μέρα.

Θυμούμαι

Θυμούμαι που μας έλεγεν ο Δάσκαλος για τη φιλία, την αγάπη σας την τόσο και σκέφτηκα πως τέτοιο ρόδ' αμάραντο πρέπει μες στην καρδιά μας να ριζώσπ.

Θυμούμαι τα σοφά σας λόγια τ' άφθαρτα -δροσιά στις διψασμένες τις καρδιές μας- κι είπα πως τέτοια δυνατά αναστήματα μπορούν να οδηγήσουν τις ψυχές μας.

Θυμούμαι κείνα που μας έλεγεν ο Δάσκαλος Είναι ποτέ μου δυνατόν να τα ξεχάσω; Ω! μη φοβάστε Ιεράρχες Αγιοι, θα προσπαθήσω σ' όλα να σας μοιάσω.

Βασίλης Γ. Χαρωνίτης

Κούνησε το άσπρο μαντίλι σου, κύριε δάσκαλε

Όπου να 'ναι ξημερώνει. Κάθε μέρα ξημερώνει. Τα παιδιά τις γωνίες των δρόμων αμβλύνουν αστέρια, που τα 'φερε το αεράκι της νύχτας, στη συνοικία μας. Ολ' οι δρόμοι ομορφαίνουν. Νιες μανούλες, με φεγγάρια τα πρόσωπα τα καλά τα παιδιά τους κρατούν απ' το χέρι, κι αυτά κελαϊδούν σαν πουλιά μυρίζουν φιλιά και σαπούνι. Κι έχουν ψηλά στο άσπρο τους μέτωπο

τη χαρά σαν ξημέρωμα, στο ρηχό το μεσόφρυδο μια έγνοια, το μάθημα, σαν πουλάκι σε κλώνο που τρέμει. Κούνησε το άσπρο μαντίλι σου, κύριε δάσκαλε, να πετάξει στα φύλλα των δέντρων, η δροσιά να το λούσει, ο ήλιος να το εξατμίσει το πουλάκι το πρόβλημα, της μανούλας η έγνοια.

Κώστας Καλαπανίδας
(Απ' την ποιητική του συλλογή "Κύριε Δάσκαλε", Αθήνα 1978)

Σήμερα

Σήμερα λάμπει το σχολειό μας και με χαρούμενη καρδιά γιορτάζουνε και τραγουδούνε όλου του κόσμου τα παιδιά.

Σήμερα των Γραμμάτων μέρα των Ιεραρχών εορτή σήμερα φέγγει πέρα ως πέρα το πνεύμα και η αρετή.

Σήμερα λάμπει το σχολειό μας και με χαρούμενη καρδιά τους τρεις μεγάλους Ιεράρχες γιορτάζουμ' όλα τα παιδιά.

Βασίλης Γ. Χαρωνίτης

Το Media
lab της
Δημοτικής
Βιβλιοθήκης
Χανίων.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων σε συνεργασία με τη συγγραφέα, μεταφράστρια και θεατρολόγο Άννα Κοντολέων, πραγματοποιεί πρόγραμμα φιλαναγνωσίας για παιδιά, με τίτλο: “Με ένα βιβλίο ταξιδεύω” δίνοντας τη δυνατότητα σε εκπαιδευτικούς & μαθητές Α/θμιας εκπαίδευσης να συμμετέχουν σε δραστηριότητες δημιουργικής απασχόλησης, στον χώρο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Χανίων.

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

Πρόγραμμα φιλαναγνωσίας για παιδιά

Χρησιμοποιώντας υλικό από το βιβλίο της “Οι επτά ζωές του Κόμπου”, η Άννα Κοντολέων συναντά τους μαθητές των μεγάλων τάξεων του Δημοτικού, (τετάρτη έως έκτη) σε μια συμμετοχική δράση, όπου μέσα από διαδραστικά παιχνίδια και αυτοσχεδιασμούς, ήχους και εικόνες, τα παιδιά θα βάλουν σε σειρά μια συμφωνική ορχήστρα, θα εξερευνήσουν την Αρχαία Αγορά της Αθήνας και θα κάνουν ένα πρωτότυπο ταξίδι από τη μια γωνιά της Ελλάδας στην άλλη.

Το πρόγραμμα θα ξεκινήσει τη Δευτέρα 29 Φεβρουαρίου και θα ολοκληρωθεί την Τετάρτη 23 Μαρτίου 2016. Παρακαλούμε τα σχολεία να δηλώσουν εγκαίρως τη συμμετοχή τους. Θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Πληροφορίες: Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων, τηλ.: 2821 3 41661-2

“Οι επτά ζωές του Κόμπου”

Ο Κόμπος, γάτος βασιλικής καταγωγής, έχει επτά ζωές - όπως άλλωστε όλοι οι γάτοι. Μόνο που στην περίπτωση του Κόμπου οι επτά ζωές του ίσως να είναι λίγες για να μπορέσει από τη μια να χαρεί όλα εκείνα τα ξεκαρδιστικά που συμβαίνουν στην οικογένειά που μαζί της ζει και από την άλλη για να ξεπεράσει τις δύσκολες στιγμές μιας ανεπανάληπτης περιπέτειας που θα αλλάξει τη ζωή του και θα τον ωριμάσει.

Το βιβλίο, γραμμένο με μπόλικη δόση χιούμορ, περιγράφει τις περιπέτειες του Κόμπου, ο οποίος ζει το μεγαλύτερο

μέρος της ζωής του στο προστατευμένο περιβάλλον της οικογένειας, μέχρι που θα αναγκαστεί να κάνει παρέα με κεραμιδόγατους, να αλτέψει, να γνωρίσει διαφορετικούς χαρακτήρες, να ερωτευτεί και να νιώσει την απώλεια.

Του φτάνουν, άραγε, επτά ζωές για να μπορεί να χαρεί όλα εκείνα τα ξεκαρδιστικά που συμβαίνουν στην οικογένειά, αλλά και για να ξεπεράσει τις δύσκολες στιγμές της περιπέτειας που θα του αλλάξει τη ζωή;

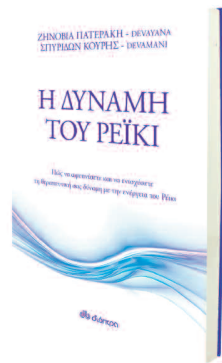
Η Άννα Κοντολέων σπούδασε θεατρολογία και υποκριτική και σήμερα ασχολείται με το θέατρο και τη διδασκαλία, τη μετάφραση και τη συγγραφή. Το βιβλίο “Οι επτά ζωές του Κόμπου” είναι το πρώτο της μυθιστόρημα.

ΣΤΟΝ “ΚΗΠΟ”

Βιωματικό σεμινάριο για εναλλακτικές θεραπείες

Βιωματικό σεμινάριο για αρχάριους και προχωρημένους στις εναλλακτικές θεραπείες θα πραγματοποιηθεί σήμερα Σάββατο στις 6μ.μ. στο Ιστορικό Καφέ “Κήπος”. Το σεμινάριο θα κάνουν η Ζηνοβία Πατεράκη και ο Σπυρίδωνας Κουρής, με αφορμή το βιβλίο τους “Η Δύναμη του Ρέικι” και απευθύνεται σε ηλικίες άνω των 15 ετών.

Την εκδήλωση διοργανώνουν οι εκδόσεις Διόπτρα και τα Public Χανίων.

ΣΤΙΣ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Επέτειος της Μάχης του Πύργου Βουκολιών

Εκδήλωση για την 119η επέτειο της Μάχης του Πύργου των Βουκολιών θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 5 Φεβρουαρίου και ώρα 11π.μ. στον Πύργο Βουκολιών του Δήμου Πλατανιά.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ομιλία με θέμα: “Η Μάχη των Βουκολιών” από την κα Κατάκη Ευτυχία, εκπαιδευτικό του Δημοτικού Σχολείου Βουκολιών και κατάθεση στεφάνων.

Ακολουθεί παραδοσιακό κέρασμα από τον Δήμο Πλατανιά και τον Σύλλογο Γυναικών Βουκολιών.

Την εκδήλωση διοργανώνουν η Ιερά Μητρόπολη Κισιάμου και Σελίνου, ο Δήμος Πλατανιά, η Τοπική Κοινότητα Βουκολιών, το Δημοτικό Σχολείο και ο Σύλλογος Γυναικών Βουκολιών.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ “ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΛΗΣΙΔΗΣ”

Μουσική παράσταση στη μνήμη Γ. Μανουσέλη

Η παράσταση “Της Ιθάκης το ωραίο ταξίδι...” (σε 3 πράξεις), θα παρουσιαστεί το Σάββατο 6 Φεβρουαρίου στο Θέατρο “Δ. Βλυσίδης”, στις 9μ.μ ακριβώς, σε συνδιοργάνωση με την Κ.Ε.Π.ΠΕ.ΔΗ.Χ.-Κ.Α.Μ., η οποία είναι αφιερωμένη στη μνήμη του Γιώργου Μανουσέλη.

Η είσοδος είναι ελεύθερη με προαιρετική οικονομική συνεισφορά, και όλα τα έσοδα θα δοθούν στο Παράρτημα Χανίων της ΕΛΕΠΑΠ, “Κέντρο Δρ. Μαρίας Τζαμαριουδάκη”.

Για την “Ιθάκη”

Μία πολυμορφική παράσταση βασισμένη σε μια ιδέα του Γιώργου Λουτσέτη, στην οποία συνομιλούν η μουσική με τις εικόνες, μέσα από τις αφορμές που δίνουν τρεις στίχοι από την “Ιθάκη” του Κωνσταντίνου Καβάφη. Στην παράσταση ακούγονται πρωτότυπες μουσικές συνθέσεις του Γιώργου Λουτσέτη, παρουσιάζονται πρωτότυπα κείμενα, στίχοι και ποιήματα, καθώς και φωτογραφίες εξαιρετικών δημιουργών: Yann Tiersen, Βαγγέλη Παπαθανασίου, Ennio Morricone, Michael Nyman, John Lennon, Pink Floyd, Αλκίνοου Ιωαννίδη, Ελένης Καραϊνδρου, Σταύρου Ξαρχάκου, Μίκη Θεοδωράκη, Νίκου Γκάτσου, Κώστα Βάρναλη, Θεόδωρου Αγγελόπουλου, Charlie Chaplin, Οδυσσέα Ελύτη, Pablo Neruda.

Συντελεστές της παράστασης

Ιδέα - δομή παράστασης, σκηνοθεσία, πιάνο - τραγούδι: Γιώργος Λουτσέτης.

Τραγούδι: Ελισάβετ Βερούλη.

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Κώστας Βερονίκης, Αργυρώ Βουτετάκη, Κατερίνα Βουτετάκη.

Shadow movements: Κάλλι Ρουμελιώτου, Ερν Κεχρά, Γρηγορία Οικονομάκη, Θάλεια Ραγκούση.

Συνδιοργάνωση: “Nest” Studio & Productions - Κ.Ε.Π.ΠΕ.ΔΗ.Χ. - Κ.Α.Μ.

**Ο συλλογικός τόμος
“Κρήτη - Ελλάδα 1913 - 2013,
100 χρόνια Ένωση”**

που υλοποιήθηκε
με πρωτοβουλία
της εφημερίδας
“Χανιώτικα νέα”
και του Εθνικού
Ιδρύματος
Ερευνών
και Μελετών
“Ελευθέριος
Κ. Βενιζέλος”

διατίθεται
στα γραφεία
των “Χ.Ν.”,
Καραϊσκάκη 49.

Τιμή: 15 ευρώ

ΣΤΟ ΠΟΛ. ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ

Εκδήλωση για την εορτή των Τριών Ιεραρχών

Εκδήλωση για τον εορτασμό των Τριών Ιεραρχών θα πραγματοποιηθεί σήμερα Σάββατο στις 7:30μ.μ. στο Πολιτιστικό Κέντρο της Μητρόπολης Κυδωνίας και Αποκορώνου.

Την εκδήλωση θα πλαισιώσει ομιλία από τον θεολόγο Χρήστο Φραδέλο με θέμα “Τρεις Ιεράρχες: Πίσση και επιστήμη” και θα τιμηθούν ο πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης Βασίλειος Διγαλάκης, ο καθηγητής του Τμήματος Ηλεκτρονικής και πρόεδρος Συμβουλίου Ιδρύματος ΤΕΙ Κρήτης Καλιακάτσος Ιωάννης καθώς και ο προϊστάμενος της Πρωτοβάθμιας Ποντικάκης Ηλίας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Μαραγκάκης Μανούσος.

Θα πραγματοποιηθεί κοπή βασιλόπιτας για την Εκπαίδευση καθώς και απόδοση τραγουδιών της Μικράς Ασίας από τη χορωδία της Ενορίας Ζωοδόχου Πηγής Μουρνιών.

Την εκδήλωση διοργανώνουν η Ιερά Μητρόπολη Κυδωνίας και Αποκορώνου και το Γραφείο Νεότητας της.

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *Rubus Fruticosus* (Ρούβος ο θαμνώδης). Το συναντούμε με τα ονόματα βάτος, άγριος βάτος, χαμαίβατος, μοραντζίδα, βατισινιά στην Ηπειρο και τα Κύθηρα, Βα-βάτσινα στην Κύπρο.

Βάτος

Ανήκει στην οικογένεια των Ροδοειδών.

Είναι ο γνωστός μας βάτος με τα ξέκλωνα κλωνάρια του που είναι γεμάτα αγκάθια και τα φύλλα του είναι τραχιά και πριονωτά. Το στέλεχος του φυτού είναι κυρτό γωνιώδες. Όπου ο κορμός του φυτού πιάσει χώμα, βγάζει ρίζες και γεννιέται ένα νέο φυτό. Η ρίζα του διακλαδίζεται. Ο καρπός του είναι τα άγρια βατόμουρα που είναι πολύ μικρά και γλυκά.

Τα άνθη του είναι μικρά, λιλά, ροζ ή λευκά.

Ιστορικά στοιχεία

Η παρουσία απολιθωμάτων αποδεικνύουν ότι τα βατόμουρα ήταν μέρος της καθημερινής διατροφής των αρχαίων.

Ο Αισχύλος (525-456 π.Χ.) αρχαίος Έλληνας συγγραφέας των αθανάτων τραγωδιών και ο Ιπποκράτης (460-375 π.Χ.) πατέρας της ιατρικής αναφέρουν το βατόμουρο.

Ο Διοσκουρίδης συνιστά το αφέψημα των κορυφών του φυτού κατά των κοιλιακών νοσημάτων, κατά των άφθων, για την στερέωση των ούλων (με το μάσημα των φύλλων), και κατά των κονδυλωμάτων και των αιμορροϊδων σε καταπλάσματα. Ακόμα συνιστά το φυτό στους στομαχικούς και τους καρδιακούς. Πρότεινε ακόμη το χυμό των φύλλων αφού πυκνωθεί μετά την έκθεση στον ήλιο για όλα τα προαναφερόμενα νοσήματα, ενώ το χυλό του καρπού τον πρότεινε στα στομαχικά και κοιλιακά νοσήματα.

Ήταν παραδοσιακό δημοφιλές σπιτικό γιατρικό. Χρησιμοποιούσαν το ξύδι που έβγαζαν από τους καρπούς για τον ερεθισμένο λαιμό και τον βήχα. Το έγχυμα των φύλλων το χρησιμοποιούσαν για την διάρροια και ως κατάπλασμα για τις αιμορροϊδες. Το σιρόπι από τα

σμέουρα (καρπούς) το έπαιρναν για να προλαμβάνει την συσσώρευση τρυγίας στους αυχένες των δοντιών.

Στη λαϊκή ιατρική χρησιμοποιούσαν το αφέψημα ακόμη κατά της δυσεντερίας, αιματουρίας, λευκωματουρίας κ.λπ.

Τη ρίζα του φυτού την χρησιμοποιούσαν σαν στυπτική, αντιαρθριτική, διουρητική και υποτασική.

Στην Κρήτη αποκαλούν το φυτό Βατισινιά και τα παιδιά αγαπούσαν τη γεύση του καρπού που το έλεγαν Βάτισινο. Τις κορυφές του φυτού τις χρησιμοποιούσαν οι κοπελιές ως εμμηναγωγό. Το αφέψημα της ρίζας γνώριζαν ότι είχε στυπτικές ιδιότητες και το χρησιμοποιούσαν στην θεραπεία της διάρροιας αλλά και κατά της υπέρτασης. Την ρίζα την έπλεναν καλά από το χώμα. Στη συνέχεια την έβραζαν και έπιναν τρία ρακοπότηρα την ημέρα. Οι Κρητικοί στους γάμους χρησιμοποιούσαν το βάτο στον διάκοσμο του πάστου (πάστου) της νύφης, «για να ριζώσει το αντρόνιο». «Απου το ριζοχάρακο εκόψαμε το βάτο, και νάναι καλορριζόκος τση νύφης μας ο πάστος» τραγουδούσαν οι κοπέλες όταν εστόλιζαν τον πάστο. Τα βάτσινα οι Κρητικοί τα θεωρούσαν καθαρικά του αίματος «λαμπικέρνουν το αίμα».

Συστατικά - χαρακτήρας

Τα φύλλα και ιδιαίτερα οι βλαστοί έχουν γεύση στυφή. Το έγχυμά τους μαυρίζει με τον θειικό σίδηρο. Οι καρποί έχουν γεύση γλυκιά, υπόξινη και μπορούν να φαγωθούν ευχάριστα αντί για τα μούρα. Από αυτούς παράγεται κρασί και ξύδι και με απόσταση καλή ρακή.

Οι ρίζες και τα φύλλα του βοτάνου περιέχουν στυπτικά, φραγκαρίνη (τονωτικό της μήτρας), τανίνες και πολυεπετίδια. Οι καρποί περιέχουν βιταμίνες Α, Β, C, E, ανόργανες ουσίες, κιτρικό και μηλικό οξύ, ιμβερτοσάκχαρο μέταλλα, πτητικό έλαιο.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Ανθίζει τον Ιούνιο και Ιούλιο και τον συναντούμε σε φράκτες, δάση και ρυάκια.

Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιούνται τα φύλλα και τα νεαρά βλαστάρια, οι καρποί και οι ρίζες. Τα βλαστάρια και τα φύλλα συλλέγονται την Ανοιξη και οι καρποί όταν ωριμάσουν Σεπτέμβριο και Οκτώβριο. Οι ρίζες συλλέγονται την ίδια περίοδο με τους καρπούς.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Το βότανο δρα ως στυπτικό, τονωτικό, δυναμωτικό, αντιπυρετικό, ελαφρώς διουρητικό, εφιδρωτικό και αποτοξινωτικό. Οι καρποί του βατόμουρου βελτιώνουν την πέψη, ανοίγουν την όρεξη και αυξάνουν την περιστατικότητα των εντέρων.

Χρησιμοποιούνται για ασθένειες του στομάχου και του συκωτιού, φλεγμονές της χολής, γαστρίτιδα, γαστρορραγίες και σκουλήκια των εντέρων. Οι καρποί χρησιμοποιούνται φρέσκοι και υπό μορφή αφεψήματος. Ο χυμός των φρέ-

σκων βατόμουρων και το έγχυμα του φυτού πίνεται για να σβήσει την δίψα στις εμπύρετες καταστάσεις, πνευμονία και δύσπνοια.

Οι ώριμοι καρποί έχουν καθαρτική δράση ενώ οι πράσινοι (άγουροι) καρποί έχουν αντιδιαρροϊκή δράση. Το αφέψημα των φύλλων του λαμβάνεται στα κρυολογήματα, βήχα, ασθένειες των άνω αναπνευστικών οδών, ως διουρητικό στην κατακράτηση ούρων, ασθένειες των νεφρών και της ουρήθρας. Το έγχυμα που προετοιμάζεται με φύλλα, άνθη ή κορυφές του βατόμουρου, χρησιμοποιείται υπό μορφή γαργάρων και για πλυσίματα ενάντια στον ερεθισμό και τις φλεγμονές του λαιμού, φάρυγγα, ούλων και στοματικής κοιλότητας. Η ρίζα του βατόμουρου μαζί με τη ρίζα του πεντάνευρου (πλαντάγκο) χρησιμοποιούνται σαν βοηθητικά κατά του διαβήτη.

Οι καρποί του βατόμουρου χρησιμοποιούνται σε λικέρ, σιρόπια, μαρμελάδα, κρασί και για να δίνουν άρωμα στο ξύδι. Το αιθέριο έλαιο των καρπών το προσθέτουν σε σαμπουάν και καλλυντικά μπάνιου.

Παρασκευή και δοσολογία

Παρασκευάζεται ως αφέψημα. Βράζουμε για ένα λεπτό δύο κουταλάκια του τσαγιού σε ένα φλιτζάνι νερό. Σβήνουμε τη φωτιά και το αφήνουμε σκεπασμένο για 10 λεπτά ακόμη. Σουρώνουμε και πίνουμε έως τρεις φορές την ημέρα πριν το φαγητό. Αν θέλουμε μπορούμε να το γλυκάνουμε με λίγο μέλι.

Προφυλάξεις

Δεν έχουν αναφερθεί παρενέργειες από τη χρήση του βοτάνου. Κατά συνέπεια το μόνο που πρέπει να προσέχουμε είναι να βάζουμε τη σωστή δοσολογία.

